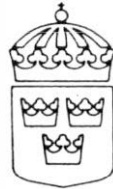

Motion till riksdagen

1987/88:Fi17

av Stig Josefson m. fl. (c)

med anledning av prop. 1987/88:134 om fortsatt
valutareglering, m. m.

Mot.
1987/88
Fi 17—20

Ett land som Sverige, med en fast växelkurs, har på lång sikt gett upp det mesta av sin penningpolitiska autonomi. En snabbare penningpolitisk expansion än omvärlden ger automatiskt en snabbare kostnadsutveckling och en försvagad bytesbalans. Den kortsiktiga autonomin kan dock i viss mån bibehållas genom att förhindra finansiella kapitalflöden genom en valutareglering.

Den svenska valutaregleringen, som infördes vid krigsutbrottet, var från början ett ransoneringssystem då konvertibiliteten var begränsad och utrikeshandeln balanserad med varje enskilt land. När full konvertibilitet införts för de viktigaste valutorna har lagstiftningen i stort sett i oförändrat skick kommit att användas som ett stabiliseringspolitiskt instrument.

Den stabiliseringspolitiska effekten skulle bestå i att kunna ge en viss penningpolitisk frihet på kort sikt. Differenser i avkastningskrav skall inte omedelbart ge upphov till stora valutaströmmar.

Grundprincipen i lagstiftningen är att betalningsströmmar med real bakgrund är tillåtna medan de med finansiell bakgrund är förbjudna, t. ex. placeringar i utländska värdepapper. Lagstiftningen är komplex och svåröverskådlig med stora inslag av detaljgranskning av enskilda ansökningar.

Det finns en rad skäl till varför valutaregleringen bör avskaffas.

Regleringen har en ganska obetydlig effekt. Genom att handelskrediter av olika slag i praktiken inte omfattas av valutaregleringen är en stor del av de internationella kapitalrörelserna oreglerade.

En utsträckning eller förkortning av löptiden på krediterna kan substans- tiellt påverka kapitalströmmarnas storlek.

Dessutom kan betalningsförskjutningar göras av export- och importbe- talningar. Det beräknades 1980 att omkring 23 miljarder kronor av export- fordringar och importkulder var påverkbara. Vidare har de stora koncer- nerna genom bl. a. sin interna prissättning stora möjligheter att kringgå lagstiftningen.

Valutaregleringen håller kortsiktigt uppe den svenska räntan. Detta inne- bär en dyrare upplåning samt en mindre investeringsvolym inom landet. Ett avskaffande av valutaregleringen skulle också ge en mer disciplinerad eko- nomisk politik. En alltför expansiv penningpolitik skulle få omedelbara effekter på bytesbalansen.

Svenska företag tvingas att placera sina exportintäkter inom landet sam-

tidigt som man förhindras att amortera av lån i utlandet. Detta skapar en likviditetsansamling och ökat risktagande. Offensiva marknadsinvesteringar i utlandet som på sikt kan ge exportintäkter försvåras.

Lagen medför dessutom en dyr, krånglig och onödig regleringsapparat och byråkrati för de enskilda företagen.

Mot. 1987/88
Fi17

Hemställan

Med stöd av ovanstående hemställer vi
att riksdagen beslutar avslå regeringens förslag om fortsatt valuta-
reglering i proposition 1987/88:134.

Stockholm den 26 mars 1988

Stig Josefson (c)

Karl-Anders Petersson (c)

Anna Wohlin-Andersson (c)

Nils G Åsling (c)

Marianne Andersson (c)

Gunnar Björk (c)

Rolf Kenneryd (c)

Görel Thurdin (c)